

Hallo iedereen! Ik ben Lena Betge, NAE-lid en promovenda bij de Universiteit Maastricht, Mijn promotieonderzoek is gericht op het in kaart brengen van symptoomnetwerken bij eetstoornissen. In mei had ik de gelegenheid om de International Conference on Eating Disorders (ICED) bij te wonen in San Antonio, Texas. Dit jaarlijkse congres brengt onderzoekers, klinici en ervaringsdeskundigen van over de hele wereld samen om de nieuwste inzichten op het gebied van eetstoornissen te delen. De titel van het congres was dit jaar "A Brave New World – Leveraging Technology, Applied Science, and Innovative Practice to Advance the Field". Het programma bestond uit workshops, lezingen, posterpresentaties en netwerksessies waarin onderwerpen zoals de rol van technologie in onderzoek en behandeling, comorbiditeit, neurodiversiteit, socioculturele invloeden en weight-inclusive zorg centraal stonden. Het was een unieke en leerzame ervaring, en ik ben de NAE dankbaar voor de financiële bijdrage die het mogelijk maakte om deze conferentie bij te wonen.

Ik presenteerde zelf een poster met de resultaten van mijn masterscriptie, die ik schreef aan de Universiteit Maastricht. Voor dit onderzoek maakte ik gebruik van data uit een RCT waarin de effectiviteit van cognitieve gedragstherapie (CGT) werd onderzocht bij mensen met boulimia nervosa en de eetbuistoornis. Mijn scriptie richtte zich specifiek op de invloed van comorbide persoonlijkheidsstoornissen op behandeluitkomsten. Er wordt vaak aangenomen dat deze comorbiditeit de behandeling bemoeilijkt. Ik wilde onderzoeken of dat daadwerkelijk het geval is. Uit mijn analyses bleek dat deelnemers met een persoonlijkheidsstoornis weliswaar ernstigere klachten hadden bij aanvang van de behandeling ten opzichte van deelnemers zonder persoonlijkheidsstoornis, maar een vergelijkbare symptoomreductie lieten zien als deelnemers zonder persoonlijkheidsstoornis. Dit onderstreept dat CGT ook effectief kan zijn bij complexe problematiek, en dat comorbiditeit geen reden hoeft te zijn om minder hoopvol te zijn over het herstelproces.

Vanuit mijn achtergrond had ik een specifieke interesse in de lezingen over behandelingsstrategieën en comorbide problematiek. Deze sloten naadloos aan bij zowel mijn eerdere werk als bij mijn huidige wetenschappelijke focus. Een voorbeeld van een inspirerend symposium op dit gebied was de sessie 'Psychiatric Comorbidities'. In het bijzonder vond ik de lezing van NAE-lid Ella van Beers zeer leerzaam. Zij presenteerde een gecombineerde behandelapproach voor cliënten met anorexia nervosa (AN) en comorbide posttraumatische stresstoornis (PTSS) waar zowel patiënten als zorgverleners positief over waren.

Het was mooi om te zien dat de NAE goed vertegenwoordigd was op het congres, met meerdere leden die actief bijdroegen aan de organisatie, symposia, workshops en discussies. Hierbij viel ook de culturele diversiteit op in hoe eetstoornissen internationaal worden benaderd, met name in de klinische praktijk. Zo bleek dat sommige Amerikaanse collega's terughoudender zijn in het toepassen van directe of confronterende exposure. Deze terughoudendheid leek vaak gebaseerd op gevoel of aannames, terwijl de wetenschappelijke evidentie suggereert dat directe exposure effectief en veilig is – ook bij complexe problematiek. Ook het gebruik van terminologie verschilt internationaal. Waar wij "obesitas" als gangbare term gebruiken, groeit binnen andere onderzoeksgroepen de aandacht voor gewichtsinclusieve benaderingen.

Wat ik vooral vanuit dit congres heb meegenomen, is het belang van kritisch blijven reflecteren op onze behandelkeuzes – en dan met name op de vraag of onze keuzes daadwerkelijk wetenschappelijk onderbouwd zijn. De conferentie bevestigde opnieuw hoe essentieel het is om te werken vanuit een evidence-based perspectief, zeker bij complexe aandoeningen zoals eetstoornissen, waarbij comorbiditeit eerder regel dan uitzondering is. Het is bemoedigend om te zien dat er internationaal veel hoogwaardig onderzoek plaatsvindt, maar tegelijkertijd blijft het cruciaal om deze kennis zorgvuldig toe te passen in de praktijk.